

at skaffe det Personel, uden hvilket Kanonerne ikke ere til Nytte, saa kunde der vel, selv om vi ikke kunne komme til Forstaaelse om Hærlovens Revision paa andre Omraader, være Anledning til at faae en særlig Paragraf frem om Artilleriet, saa meget mere som der paa dette Omraade, saa vidt jeg erindrer, ikke er nogen Differentials mellem Fler-tallet og Mindretallet om Antallet. Naar det ærede Medlem talte om de mange andre deilige Kanoner, vi have, og at de godt kunde finde hensigtsmæssig Anvendelse, hvis man anbragte dem ved Kysten, hvor de kunde staa og passe sig selv og Landeværnet benytte dem, veed det ærede Medlem, hvilken høi Grad af Inderlighed, maa jeg sige, jeg har for Landeværnet og dets Brug; men det vil jeg dog sige det ærede Medlem, at, skulle vi stride til et Landeværn, var det, jeg først og fremmest vilde give Landeværnet, de bedste Vaaben; thi med daarlige Vaaben løber det sin Vej, og det kan nok være, at det gjør det alligevel. Det ærede Medlem talte om Mandskabets Uddannelse og Anskuelser derom, som han fra anden Side har hørt. Jeg skal appellere til mine tidligere Udtalelser ved andre Leiligheder. Det ærede Medlem har aldrig hørt mig med et eneste Ord om tale Noget, der kunde gaa i saadan Retning, at hans Henvendelse til mig kunde siges at have nogen som helst Grund. Jeg har ikke forlangt en forlænget Tjenestetid; det er min Overbevisning, at der gennem 6 Maaneder kan opnaas et overmaade respektabelt Resultat, men kun betingelsesvis, nemlig naar det Befalingspersonale, som er bestemt i Hærloven, er tilstede — ellers bliver Uddannelsen mangelfuld —, og er det nævnte Personale ikke tilstede for de værnepligtige Befalingsmænds Vedkommende, saa fører dette til, at der lægges en forpøget Byrde paa de faste Befalingsmænd, og dette vil i Længden ogsaa virke med til, at der ingen Hær vil være at revidere, fordi dens bedste Kraft er borte. Men have vi 6 Maaneders Uddannelse? De 30 Dage gaa bort paa Grund af Søn- og Helligdage og 23—25 paa Grund af Arbejde, Vagter og anden Gytra-Tjeneste. Saa længe til vi faae en forandret Turnus, der gjør det muligt at lægge Arbejde og Vagt over paa det ældre Mandskab, saalænge kunne vi ikke sige, at vi uddanne Rekrutterne i 6 Maaneder, thi Arbejde og Vagt er ingen Uddannelse. Det gjør mig ondt, at jeg har lagt saa meget Beslag paa det ærede Things Opmærksomhed. Min Bemærkning skulde være kort; den er bleven lang, men jeg har været nødsaget dertil.

Ordføreren (Berg): Det ærede Medlem mener altsaa, at en Hviledag hver 7de Dag

ikke har nogen Betydning. Dette tror jeg ikke, at han faar nogen Sagkyndig til at gaa ind paa, (N. P. Jensen: Det har jeg ikke sagt!). Det ærede Medlem sagde, at saa og saa mange Søn- og Helligdage gaa bort, og paa dem skulle vi øve, de have jo ellers ingen Betydning. Det ærede Medlem veed jo meget vel, at vi have hørt et Forslag fra en Krigsminister, som mente med os, at vi kunde indskrænke Ovelserne til 5 Maaneder og dog have Soldater med tilstrækkelig Ovelse; men det kunde aldrig falde mig ind her at komme ind paa det Spørgsmaal om Revision af Hærloven, som det ærede Medlem taler om. Vi ere ikke komne dertil endnu, at vi ved Behandlingen af den aarlige Finanslov skulde revidere Hærloven. Naar dette Tidspunkt kommer, kunne vi tale om, hvorledes vi skulle søge en Ordning. — Det ærede Medlem talte endnu om at anstafte Mandstab til de Batterier, der staa opførte i Regjeringens Forslag, fordi vi i det Væsentlige ere enige med Hensyn til Artilleriets Udoivling; men det ærede Medlem maa vide, at dette Punkt er et Led af Fler-tallets Forslag angaaende en Hærrevision, og det er jo dog temmelig ønskeligt at ville fremstille for Fler-tallet, at det skulde være villigt til at tage imod en Revision af Hærloven, forlods give ud til Modstanderne de Punkter, de fatte Pris paa, og hvorom der mulig under visse Forhold er Enighed, for derefter at være forvisset om, at man ikke fik sine Ønsker opfyldte paa andre Punkter. Derom kan der aldrig være Tale, thi det kan det ærede Medlem sige sig selv, at, naar man har en alvorlig Mening om, i hvilken Retning man vil gaa med Hensyn til vort Forsvarsvæsen, kan man ikke gaa den af det ærede Medlem anviste Vej. De øvrige specielle Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte, og en Udtalelse med Hensyn til Dekrementet, hvorom der staaar nogle Oplysninger i Betænkningen, skal jeg ikke komme ind paa, det Sidste navnlig ikke, fordi Udvalget udtrykkelig har forbeholdt sig en Sammenligning af det der angivne Resultat, med Resultatet af Sessionerne i de senere Aar, naar den sidste Sessions Resultat foreligger, idet Fler-tallet har den Formodning, at der gaaes altfor rask kasserende til Verks ved Sessionerne, saa at vi langt fra faae den Satning gennemført, som dog er Betingelsen og baade staaer fast i Værnepligtsloven og ligger til Grund for Hærgarnisonsloven, at alt vaadensført Mandstab skal vaabenøves.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, blev Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 88 af Udvalgets Fler-tal under Nr. 1 (Berg, Bøffen, Bønløkke, Dam, Holstein, Jensen, Madsen, N. Nielsen, Th. Nielsen, Lange og Lauber):

B. n. Summen 240,475 Kr. 55 Ø. nedsettes med 2,520 Kr.

vedtoges med 55 Stemmer mod 12.